45. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1989. MÁRCIUS 15.

Ludas Matyi

– Botrány, hogy a mai lapban egyetlen botrány sincs.

AZT ÍRJA AZ ÚJSÁG ... – REVUNK A 8–9. OLDALON

TELEFONHIÁNY

– Képes volt disszidálni a fiam, hogy esténként felhívhasson ...

Költözik a kormány?

Milyen lesz a Várkapitányság stratégiája? Az önálló budai Várgondnokságot, amelyet most hoztak létre, Bánffy György képviselő nevezte el egy parlamenti bizottság ülésén Várkapitányságnak, mert felelősnek kell lennie az épületek megóvásáért, méghozzá – mint megfogalmazták – „nem IKV szinten", valamint a barlang- és mélypincerendszerért, amelyet veszélyeztetett területnek akarnak nyilvánítani, hogy kitűnjön: a többi nem az.

Többeknek tetszett ez a Várkapitányság elnevezés. Azt remélik, hogy kivont karddal fogja megvédeni az épületeket, például a Sándor palotát. Ez volt egykoron otthona Sándor Móricnak, az ördöglovasnak, aki még a bécsi Burg lépcsőin is lóháton járt. A közelmúltban az az ördögi terv született a palotáról, hogy legyen szálloda, amely főként külföldi vendégeket fogad. Akár egy Habsburgot is. Nem oda Buda! – harsant fel a kiáltás, a Várban elég egy szálloda, történelmi örökségeinket ne árusítsuk ki! Tudtommal ez a terv lekerült a napirendről, építészeti múzeum, modern képtár és hasonló tervek forognak mostanában, csak a pénz nem forog hozzá.

De a nóta is azt mondja: „Kapitány, kapitány, fő a jókedv" – talán arra számítanak, hogy a Várkapitány majd sarcol és így lesz pénz? Csakhogy őt megelőzte az APEH főparancsnok! Erről jut eszembe, hogy Egerben APEH-székházat építenek (miből???), de a gyöngyösi pártbizottság első titkára nyílt levélben követelte, hogy a pénzből inkább a kékestetői szanatóriumot újítsák fel. Ott, gondolom, a túladóztatás több áldozatát is színvonalas ápolásban lehetne részesíteni.

Közben a Sándor palota hasznosítására Király Zoltán képviselő más javaslatot tett: legyen itt a miniszterelnöki hivatal. Korábban, 1945-ig is itt volt a mindenkori kormányfő rezidenciája. Hogy mit tudnának mesélni ezek a falak, ha meglennének! De hát nem vagyunk babonások, nem hiszünk a hely szellemében, különben is a jelenlegi lakóhely, a Parlament falai szintén tudnának regélni ... És az Országház túlzsúfolt, ezért kellene egy kiutalás a Sándor palotába a minisztertanács hivatalának, esetleg néhány más miniszternek, azaz tárcakapitánynak.

Nem tudom, hogy ez a korábbi szállodatervről jutott-e a képviselő eszébe, minthogy mostanában gyakoribb az ideiglenes szállásfoglalás. Mindenesetre e javaslat felett is megindult a vita: a Sándor palota legyen kulturális központ, túl jó az a kormánynak. Meg kicsi is – vegyék inkább igénybe a volt Építésügyi Minisztérium épületét, megha az nem is olyan elegáns, mint a várbeli palota. Ha így megy tovább lefelé a licit, végül csak albérleti szobákat kínálnak a kormánynak. Ami ellen a Parlamentben bizonyára tiltakoznának, mivelhogy albérlőt nem lehet kitenni.

Földi Iván

Csodacipő

Már megint a japánok. A hírek szerint Tokióban, a Ginzán hiperszuper cipőrendelő szalon nyílt. Az ügymenet pofonegyszerű. Egy számítógéppel és képernyővel összekapcsolt optikai műszer vesz méretet. Ez a lábfej 29, azaz huszonkilenc pontjának elhelyezkedését ezredmilliméter pontossággal méri be, majd térhatású, méretarányos cipőt szerkeszt a képernyőre. No, nem sok, a kedves megrendelő igényeitől függően mindössze kettőezer variációban. Ő pedig dönt.

A kiválasztott lábbeli méreteit, anyagát, színét a számítógép megüzeni a gyári komputernek. És tíz nap múltán kész is a cipő, melynek ára tömegtermék társainak csupán a duplája. Állítólag annyiba kerül, amennyiért két kiló bélszínt lehet vásárolni. Igaz, a tokiói bélszín kilója csaknem 70 dollárt kóstál ...

Tehát komputeres mérték utáni cipő Japánban. Nagy dolog. És nálunk? „Mindennapi tárgyaink" címmel országos nyilvános pályázatot hirdettek a fogyasztói termékek körében. Olvasom: „A pályázat célja: olyan tárgyak létrehozásának és forgalmazásának ösztönzése, melyekben megvalósul az ember–termék–környezet harmóniája, melyek minősége a használhatóság, a kezelhetőség és az ergonómia szempontjából kiemelkedő, és a termékek a fogyasztók széles tömegei számára hozzáférhetőek." Van nevezési díj, lesz előzsűrizés, zsűrizés, odaítéltetnek díjak, ezeket egy konferencia keretében adják át, s kiállítást rendeznek a legkiválóbb termékekből.

Azért ez is biztató. Sőt: több, mint biztató. Sőt: reszkess, Japán! Ott vagyunk a nyomodban! Mert igaz: szép hazánkban még nem lehet komputeres csodacipőt rendelni, s mi még csak most keressük az ember–termék–környezet harmóniáját szolgáló mindennapi tárgyainkat.

Igaz. Igaz.

Hanem a bélszín!

Annak, a fizetésünkhöz képest, már nálunk is japán az ára.

Münz András

KÖRNYEZETISMERET

– Még az ostrom utolsó napjaiban történt itt Budán: először géppuskáztak, majd bevetették az aknavetőket ...

Ma és most...

– Meséld el nekünk, Kovács elvtárs, hogyan is volt, amikor a pártnak illegalitásba kellett vonulnia...

TÚLKÍNÁLAT

TÖRVÉNY-TERVEZET

– Nem a mi szakszervezetünknek kell, hogy tessen, hanem a nyugatiaknak, különben nem kapunk egy vasat sem...

VERSENY-FUTÁS AZ IDŐVEL

– Mondja, aranyos, a nyugdíjasok kibontakozását nem lehetne egy picit előrébb hozni...?

KI VONUL KOLOSTORBA?

Megmondom őszintén, nekem a meghatottságtól bepárásodtak a szemeim, amikor azt láttam a tévéhíradóban, hogy a volt dél-koreai elnök bocsánatot kért népétől az elkövetett hibákért, majd családjával együtt kolostorba vonult. A Híradó mindhárom kiadása bemutatta a megható jelenetet, sőt számítani lehet arra is, hogy a legközelebbi „önök kérték" című műsorban többen fogják kérni a kolostorba vonulás felemelő képeinek felidézését.

Azt is be kell vallanom, hogy eleddig nem nagyon kísértem figyelemmel a bukott elnök politikai pályafutását, és azokra a bűnökre is — amelyeket népe ellen elkövetett — csak következtetni tudok. Nyilván az országa jelentősen eladósodott, talán még maga az exelnök sem tudja számbavenni, hogy tulajdonképpen mennyi külföldi kölcsönt is vett fel.

Nyilván az ország gazdasági fejlődése is évtizedeken keresztül stagnált, a termelékenység egy jottányit sem nőtt, nem tudtak exportképes termékeket előállítani, és az elektronika területén is jócskán lemaradtak.

Sajnos nem ismerem kellőképpen a dél-koreai politikai intézményrendszert — amelynek korszerűsítését is nyilván elmulasztotta a volt elnök —, ezért nem tudom, hogy odaát egy bukott politikus milyen alternatívák között választhat, de ez a kolostorba vonulás kifejezetten szimpatikus lépés volt.

Persze azt is tudom, hogy a mi hasonló helyzetbe került politikusainknak nehezebb dolguk van...

Ha az Egyesült Államokban egy politikus megbukik — elmegy egyetemi tanárnak. Nálunk ez például teljesen kizárt, hiszen ismeretes, hogy valamennyi egyetemi oktatói státus be van töltve.

Ha Afrikában bukik meg egy politikus — az fogja a teli államkasszát és Svájcba repül. Nos, talán nem kell részleteznem, hogy nálunk ennek a lépésnek a technikai feltételei nem adottak. Ha Dél-Amerika valamelyik államában bukik meg egy politikus, azt — jó esetben — száműzik, és politikai menedékjogot kap az egyik szomszédos országban. Ez a büntetés nálunk túl szigorú lenne. Ahogy így számba vettem, a mi politikusainknak sajnos nem sok lehetőségük van, ezért aztán meg sem lepődtem, amikor hírül adták, hogy az egyik megyénkben a tanács lakásépítési alapjából felújítottak egy kolostort.

Trunkó Barnabás

SOMOGYI PÁL–SAJDIK FERENC: *ROHAM*

ROSSZKEDVÜNK TELE

SZILÁNKOK

ÁLLAPOT

— Hogy van?
— Hetven éve múló rosszullétem van.

DRÁGASÁG

— *Kénytelen voltam jelentkezni turistaútra egy utazási irodában, mert ha itthon maradok, egy vagyonba kerül.*

KUTYABŐR

— Szervusz öcsém. Hová való vagy?
— Én a zalakisváradi tehetségtelenek közül való vagyok.

TÍPUS

X.-nek csak akkor van jókedve, ha másoknak rosszkedvet okoz.

KÖZÉPKOR

A középkorú ember reggel fiatalon ébred, de délutánra megöregszik.

ING

— *Két tucat puplin ing maradt a férjem után. 42-es nyakkal. Akinek ez a nyakmérete, ahhoz feleségül megyek.*

NAPLEMENTE

— Úgy látszik, elszállt az idő felettem. Nemrég hálóingben mentem le az Almássy térre, de egy férfi sem tett tisztességtelen ajánlatot.

KÜLÖNBSÉG

— *Matematikus akartam lenni, de aztán rájöttem, hogy többet keresek, ha a vásárokon törökmézet árulok.*

TÚLTERHELTSÉG

— Reggel 8-tól 4-ig takarítok egy üzletben, 4-től 10-ig egy GMK-ban dolgozom. 10-től reggel 8-ig éjjeliőr vagyok.
— És mikor lazít?
— Alkalmaztam egy bedolgozót, aki helyettem pihen.

NEHÉZ SZAKMA

— *Nézze át a régi élclapokat és hozzon holnapra egy pár új viccet — mondta a szerkesztő a humoristának.*

ÉRZÉKENYSÉG

— Jegyezd meg, engem csak egyszer lehet megbántani. Utána már megszokom.

Galambos Szilveszter

Ünnepi oldalunk

Miért nem lesz felvonulás május elsején?

Amikor nemrégiben közzétették, hogy az idén nem lesz május elsejei felvonulás, csupán nagygyűlés, országszerte a legképtelenebb híresztelések kaptak lábra. Sokan egyenesen azt a rémhírt terjesztették, amelyet azután az újságok is megírtak, vagyis, hogy a felvonulás takarékossági okok miatt marad el.

Őszintén szólva, furcsállom ezt a magyarázatot. Bármilyen nehéz helyzetben legyen is az ország, *negyedmillió fővárosi dolgozó* színpompás, hitet és erőt sugárzó demonstrációjára nem szabadna sajnálnunk a pénzt. Márcsak azért sem, mert a *negyedmillió fővárosi dolgozó* számára a május elsejei felvonulás maradt az egyetlen lehetőség arra, hogy hitet és erőt sugározzon.

Nem takarékosságról, hanem valami egészen másról van itt szó, urak és szépleányok! Hogy miről? A következőkben néhány sejtésemet szeretném közreadni.

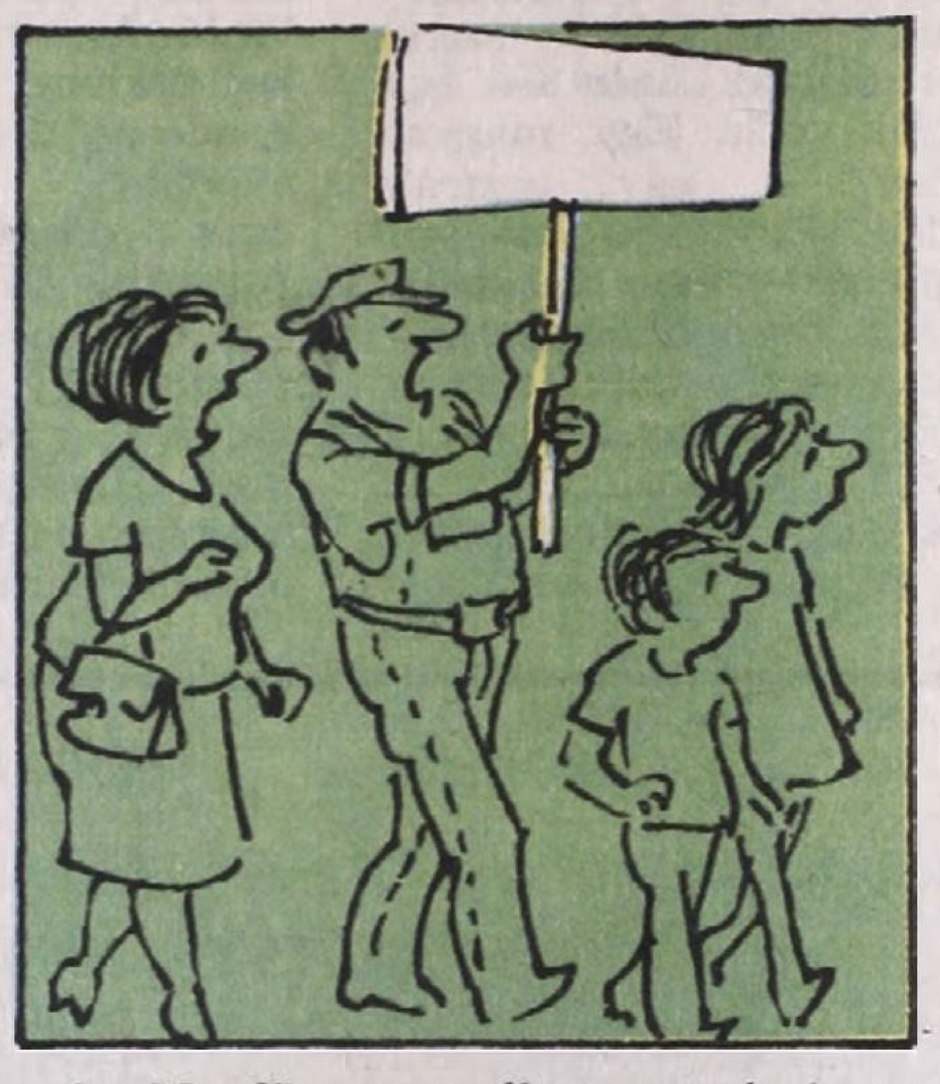
Változik a televízió műsorszerkezete. Azért nem lesz felvonulás, mert megszűnik a tévében a Felvonulók kérték című műsor és helyette a Nagygyűlők kapják című ajándékkosár kerül adásba.

Nem tudott megállapodni a kormány és a SZOT. A szakszervezetek azt követelik, hogy a felvonulás idejére a dolgozók felemelt túlórapénzt, adómentességet és veszélyességi pótlékot kapjanak, a kormány azonban ezt ellenzi, mondván, az ily módon megrendezett felvonulás csak arra lenne jó, hogy tovább növelje az inflációt. Abban azonban egyetért a kormány és a SZOT, hogy a nagygyűlésnek nincs inflációgerjesztő hatása.

Elfogytak a jelszavak. Az illetékesek csak későn kaptak észbe, hogy elfogytak a táblákra írható jelszavak. A régi feliratok elkoptak, az újak pedig festékhiány és más elvi okok miatt még nem készültek el. Felvetődött az import jelszavak kérdése is, azonban ezen a téren sem könnyű lépni: a szovjet jelszóimport jelenleg akadozik, a tőkés jelszavakért pedig olyan kemény árucikkekkel kellene fizetnünk, amelyeket jelenleg nem tudunk előállítani.

Naptárreform készül. Előkészületben van egy, a dolgozók érdekeit messzemenően figyelembe vevő naptárreform, mely szerint május első napja munkanap lenne, legalábbis, ha hétköznapra esik. (Ha május elseje vasárnap, akkor később kell ledolgozni!)

Lakótelep lesz a Felvonulási tér helyén. Sem anyagi, sem pedig elvi oka nincs a felvonulás elmaradásának. Mindössze arról van szó, hogy a Városliget helyén a tervezett miskolci gettóhoz hasonló új, minden igényt kielégítő, félkomfortos lakótelep épül.

Az illetékesek félnek a tömegtől. Sokan attól tartanak, hogy az idei felvonulás csak az elején lenne olyan, mint a korábbi években: összszejön a negyedmillió fővárosi dolgozó, hitet és erőt sugároz, később elvonul a dísztribün előtt és fegyelmezett rendben integet a párt, valamint az állam vezetőinek. Ám hogy az emelvényt elhagyva merre megy tovább és végül hol áll meg, azt senki sem meri megjósolni.

Föld S. Péter

HURRÁ, ÜNNEPELJÜNK!

Mint tudjuk, mindenoldalú vita folyt arról, hogyan ünnepeljük meg fényességes napunkat, március tizenötödikét. Az ügyben számtalan nézet elhangzott és valamennyi fél kínosan vigyázott arra, nehogy az övé bármiképpen is emlékeztessen akármelyik másikéra.

Volt, aki együtt akart ünnepelni, volt aki külön. Volt, aki mindenképpen, volt, aki sehogyan. Volt, aki mindenképpen úgy, mintha semmiképpen, és volt, aki semmiképpen sem úgy, mintha mindenképpen. Volt, aki egyáltalán nem úgy, mintha mindenképpen, volt, aki mindenképpen úgy, mintha egyáltalán.

Abban nagyjából egyetértettek, hogy a Nemzeti Dalt el kell szavalni. Egyesek szerint a Nemzeti Múzeum, mások szerint a Munkásmozgalmi, megint mások szerint az Aquincumi Múzeum lépcsőjén. Az egyik fél alternatív javaslattal állt elő. Szavalja a Nemzeti Dalt Margaret Thatcher oroszul, vagy Mihail Gorbacsov angolul, mert ez nyitást jelent erre is, arra is. Volt, aki azt javasolta, hogy II. János Pál szavalja a Nemzeti Dalt, a világ valamennyi nyelvén, az orosz kivételével.

Az MSZMP mindenesetre kijelentette, hogy ő a maga részéről a megszokott, klasszikusan szociáldemokrata módján üli meg március tizenötödikét.

Az SZDP erre semmit sem szólt. Feltehetőleg elakadt a lélegzete.

Az egyik alternatív csoport bejelentette, hogy nyert egy bárányt a rejtvényújság pályázatán. Ennél fogva az ünneplés legszebb módja az lenne, ha valamennyi résztvevő szép sorban átugrálná a bárányt és közben ezt kiáltaná: Woolmark. A javaslat eredeti és bizonyára szépen hozna a szervezet kasszájába. Minthogy ez a javaslat gazdaságilag is értelmes volt, elvetették.

Valaki azt tanácsolta, hogy az ünnep alkalmából Lamberg és Latour képmását hordozzák körül Budapest főbb útvonalain. Ezt két oldalról is leszavazták. Egyrészt azzal, hogy hagyjuk az ilyen személyi kultuszt, másrészt azzal, hogy

mellőzzük az ilyen zsidó dolgokat.

Volt, aki azt javasolta, hogy a nemzeti zászlót egy munkásőr húzza fel, a másik fél egy apácát látott volna szívesebben. Egyik javaslat sem jutott többségre, aminthogy elvetették a munkásőrnek öltözött apáca és az apácának öltözött munkásőr alternatíváját is.

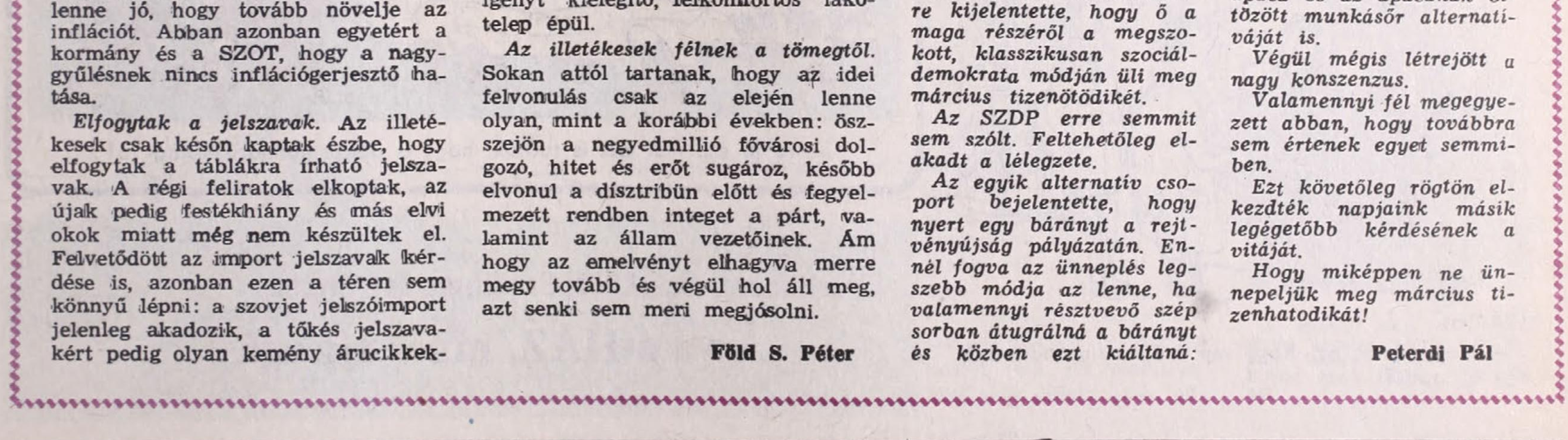
Végül mégis létrejött a nagy konszenzus.

Valamennyi fél megegyezett abban, hogy továbbra sem értenek egyet semmiben.

Ezt követőleg rögtön elkezdték napjaink másik legégetőbb kérdésének a vitáját.

Hogy miképpen ne ünnepeljük meg március tizenhatodikát!

Peterdi Pál

VÁRKONYI MIHÁLY:

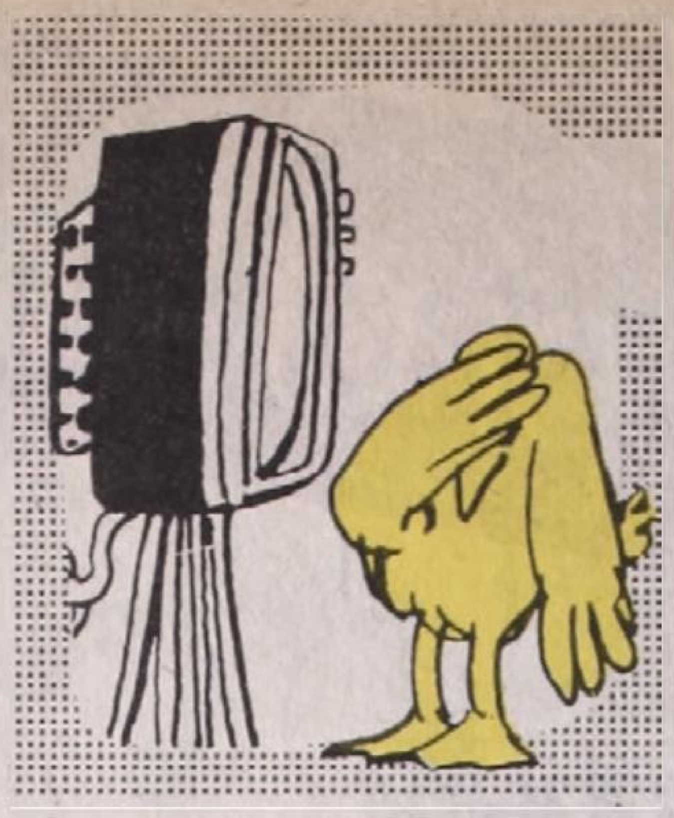
PÁRT-TOLÓ-DAL

Most már mindenki pártot alapít
és nemzetünk sorsán így alakít:
átszab múltat és fest jövőt, szépet.
– Aztán eléri majd a bársony-széket
és fuvolázik ajkán intelem:
türelem, te nép – most már türelem!
Ó, nehéz idő
fújtat sok tüdő
süvít a szél, sivít a szó.
Mit kéne tenni
hogy legyen mit enni?
Nem válasz itt a zokszó.

Most, hogy minket már másként húz az ág,
reszketünk. De részünk a szabadság.
Az sem nagy baj, hogy olykor hallható:
nincs kenyerünk ... csak legyen rá adó.
Koroghat gyomrod, de nem érhet gyász:
rád egy helyett majd **hatvan párt vigyáz!**
Ó, méla idő
sok érces tüdő
dadog, jajgat. Korbács a szó.
Tudunk még tenni,
ha ily nehéz lenni?
Árad, csak árad a zokszó.

És ha ettől nem lesz ennyi se'?
És ha arra sem vezet erre se'?
Nos – kétszázhúsz párt tagjai leszünk
s tele lesz minden jóval a – fejünk.
Szó csorog majd szóra. Hát ennyiért
dolgozhatsz bizony – **nem épp semmiért.**
Ó, boldog idők
kivénhedt tüdők
aprítják, nyűvik a szót.
Nehéz ám így lenni
de nehéz úgy tenni
hogy a holnapunk ne hozzon zokszót.

K. und K. krimi

Sokáig ez ment: „Lengyel—magyar két jó barát / Együtt harcol, issza borát." Mostanság inkább így verselhetnénk: „Osztrák—magyar két jóbarát / Egymáshoz jár határon át / Nem kell puska, nem kell sörét / Együtt vedeli a sörét."

Nagy a komázás a sógorékkal. És ez jó. Együtt rendezünk (?) világkiállítást. Ez is jó. Együtt csinálunk tévéfilmet. Ez rossz.

Krimi volt. „Randevú Budapesten." Osztrák—magyar krimi. Koprodukciós krimi. Paritásos krimi. Egy magyar üzér — egy osztrák üzér. Egy magyar rendőr — egy osztrák rendőr. Egy ifjú magyar nyomozó — egy ifjú osztrák nyomozónő. Egy szigorú magyar rendőrfőnök a háttérben — egy bürokrata osztrák rendőrfőnök az előtérben. (Rendőrfelettesek minden krimiben hülyék és bürokraták, de a bécsiek udvari tanácsosi rangban. Ettől lesz a film hitelesen osztrák.)

Couleur local is volt benne, vagyis helyi atmoszféra. Első jelenet a Kärntner strassén, véletlenül a nagybetűs IBUSZ-WIEN felirat előtt. (Kéretik a reklámhozzájárulást a tévé gyártásvezetőjének átutalni ...) Osztrák rendőrök Ferihegyre érkeznek, nagybetűs MALÉV géppel (Kéretik a reklámhozzájárulást s a többi ...)

A film jól illusztrálja különböző társadalmi rendszerű országok rendőrségeinek baráti együttműködését. A fiatal magyar nyomozó első mondata a bécsi rendőrnőhöz nem az, hogy miként áll az ügy, hanem hogy csípi az ilyen csinos nőket. Így nyomoz egy magyar úr. Illetve elvtárs. Magyaros temperamentummal. No de az osztrák közeget sem kell félteni. Az autóban olyan buja pillantásokat vet ifjú magyar kollégájára, mintha azt gondolná a régi szentencia nyomán: „Nyomozzanak csak mások, te boldog Ausztria házasodj"!

A film meséje olyan volt, mintha egy csorba, életlen baltával faragták volna meg. Illetve kettővel, egy magyar baltával meg egy osztrák baltával. Csak úgy átabotában. Időnként meg is feledkeztem róla, hogy filmet nézek. Mintha a Kék Fény adását láttam volna. Egy osztrák—magyar Kék fényt. Tudtuk elejitől fogva, kik a gyilkosok, kik a csempészek, ki hal meg és miért. Csak egy Ladislaus Schneider, vagyis osztrák Szabó László hiányzott. Az ám, miért nem csinálunk közös osztrák—magyar Kék fényt? Úgy értem, osztrák hitelből.

Ám, ha mégis krimit akarunk koprodukálni, felajánlok egy témát. Kovács úr, hogy legyen elég valuta meg vámkedvezmény, begyömöszöli Wartburgjába feleségét, fiát, lányát, vejét, a nagymamát, elindul Bécsbe vásárolni. Visszafelé sok a cucc, a csomagtér tele, a hűtőláda a kocsi tetején, a család összepréselve. Nagymama: — Jaj Istenem, én be se férek, mi lesz velem? ... " — „Nyugodjék meg anyuka, valahogy magát is elhelyezzük ... " Maradék pénzükön még vesznek becses ritkaságot, öt kiló borjúmáját, beteszik a hűtőládába, amit rákapcsolnak az akkumulátorra.

Otthon leemelik a hűtőládát. Remekül működött, a borjúmáj csupa zúzmara. A nagymama is.

Novobáczky Sándor

– Hogy lehet az, hogy ma még nem indítottak egy új lapot?

LOPOTT KOCSI

– Te jó ég, már azt is tudják, hogy a pénzt honnan loptad rá? ...

Parlamenti Szívküldi Stadinger Istvánnak

Árva a HÁZ, nincs kacagás...

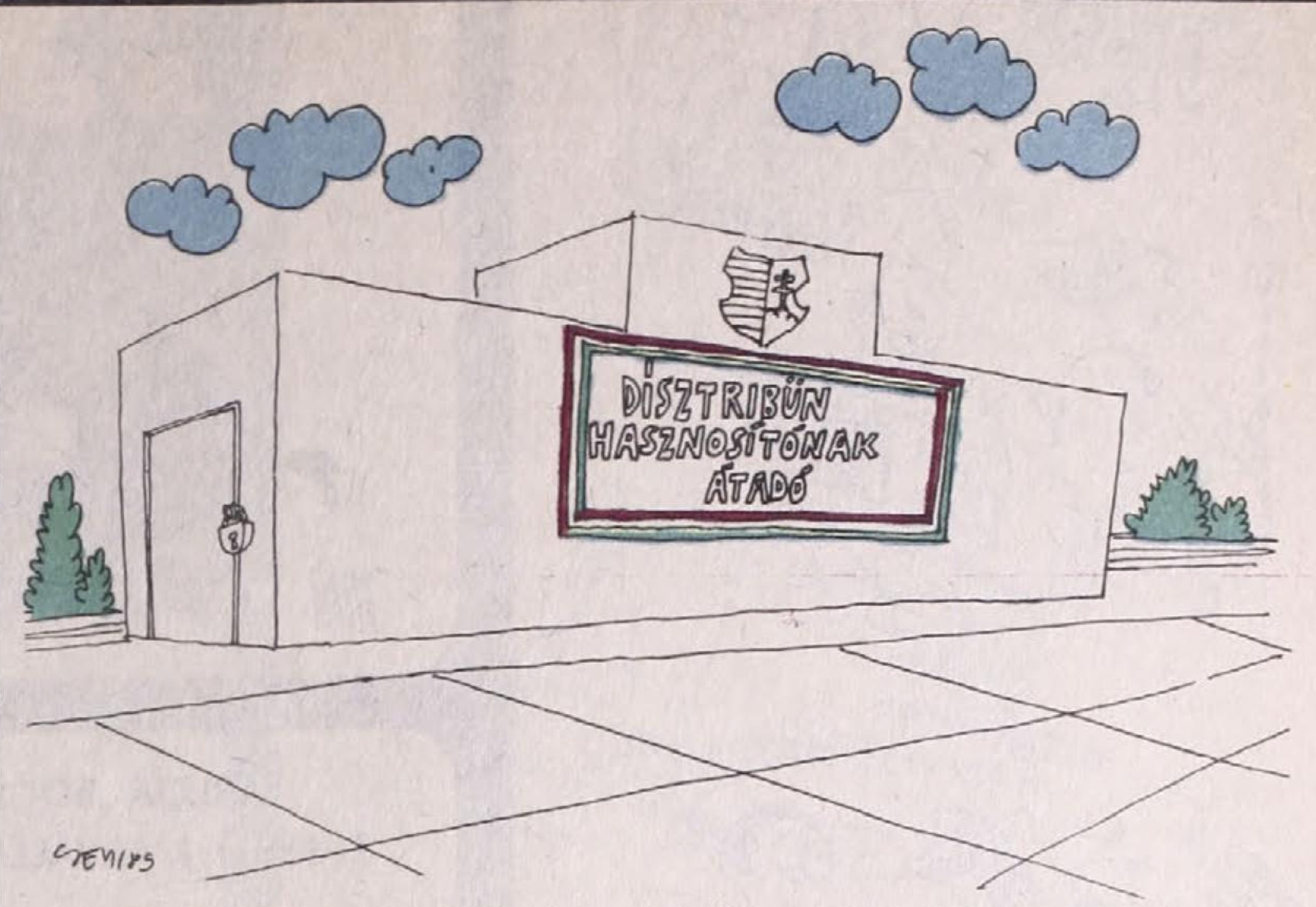

A kisvállalkozók a nemzeti jövedelem felét is megtermelhetik

JÓ, DE MI LESZ A MÁSIK FELÉVEL?

– Mi lenne, ha együtt ünnepelnénk nemzeti ünnepünket?

– Látod, én is vagyok valaki, énellenem is indult vizsgálat.

FEGYVERZETCSÖKKENTÉS

HEURÉKA

Ha azt akarjuk, hogy növekedjen a jövedelem, csökkenteni kell az adókat. Ne csak kedve, értelme is legyen a jövedelemtermelésnek. Ha azt akarjuk, hogy többet teljesítsenek, akkor hagyni kell többet keresni is. Ha valamiből nagyon kevés van, nem beosztani kell, hanem többet csinálni belőle. Nem kell megmondani, kinek miből mennyi kell, tudja azt magától is mindenki. Ha valamiért pénzt kérünk, azért pénzt is kell adni. Aki nem akar dolgozni, az kapjon kevesebbet, mint aki dolgozik. A vállalat hadd vállalkozzon, a bank bankárkodjon. A pénz érje önmagát. A szakszervezet az érdekeket védje. A párt politizáljon. A kormány vezesse az országot, a Parlament meg vigyázzon rá. A fejlesztők hadd fantáziáljanak.

Mert hogy eddig ez nem így volt. A szakszervezet a termelést szervezte. A fogorvos csinálta az egészségügyi statisztikát. A feltaláló a pénz után futkosott. A vállalat nem vállalkozott, hanem elhárította a vevőket. A párt a szociálpolitikát helyettesítette. A Parlament kirakati dísz volt. A kormány párthatározatokat hajtott végre. A költségvetés osztott, elosztott és újraelosztott. Az állampolgár csak fogyasztani akart. Az az egyetlen nyomorult, a termelés, az meg ott árválkodott, azzal nem törődtek. No de, most már vége lesz ennek. Minden a helyére kerül, csak rám kell hallgatni. Mert én úgy fogom csinálni, hogy hagyom az embereket dolgozni és keresni, és ettől — csak ettől — már jobb is lesz. Nem ijesztgetem őket a költségvetési egyenleggel, a cserearánnyal meg az adósságszolgálattal. Semmi közük hozzá. Még azt se fogom megmondani, mit kell tenniük, azt se, hogy hogyan. Csak arra fogok vigyázni, hogy csak az éljen meg, kivált jól, aki olyat tesz, ami ér is valamit. Nem kell elosztani, ösztönözni, szervezni, csak egyszerűen hagyni kell. Ha végre valaki okos dolgot akar, adni kell rá hitelt, hadd tegye. Lesz hitele a szónak is, nem is kell a papír. A rendeletek nem korlátozni fognak, hanem biztatni. A boltajtón az lesz kiírva, ami kapható. Minél értékesebb egy áru, annál több lesz az ára. Ilyen lesz a szocializmus. De csak akkor, ha hagyjuk. Hát erre jöttem rá.

Angyal Ádám

A szerző most megjelent, Hulló levelek című könyvéből, melyet munkatársunk, Dallos Jenő rajzai illusztrálnak.

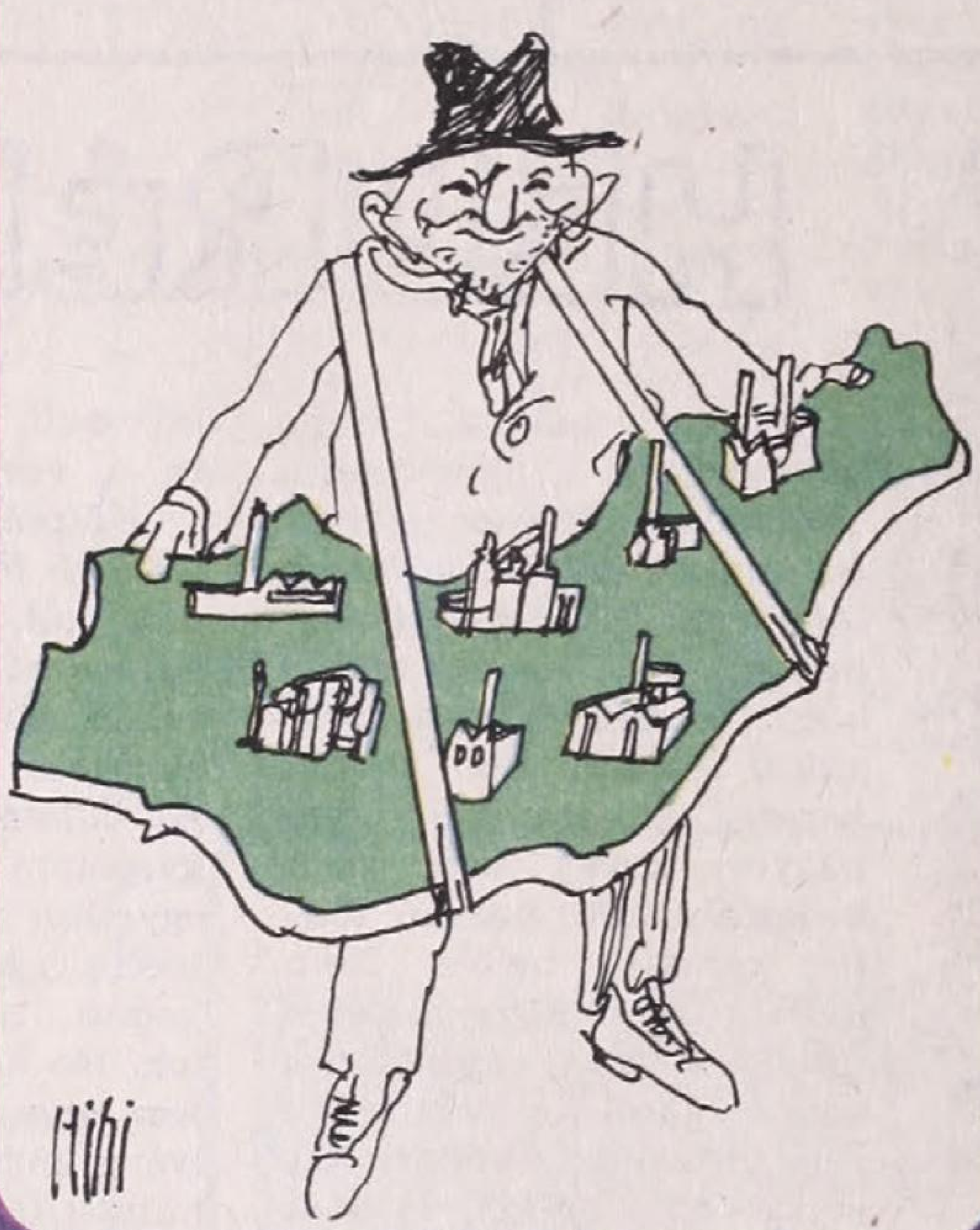
VÉGE

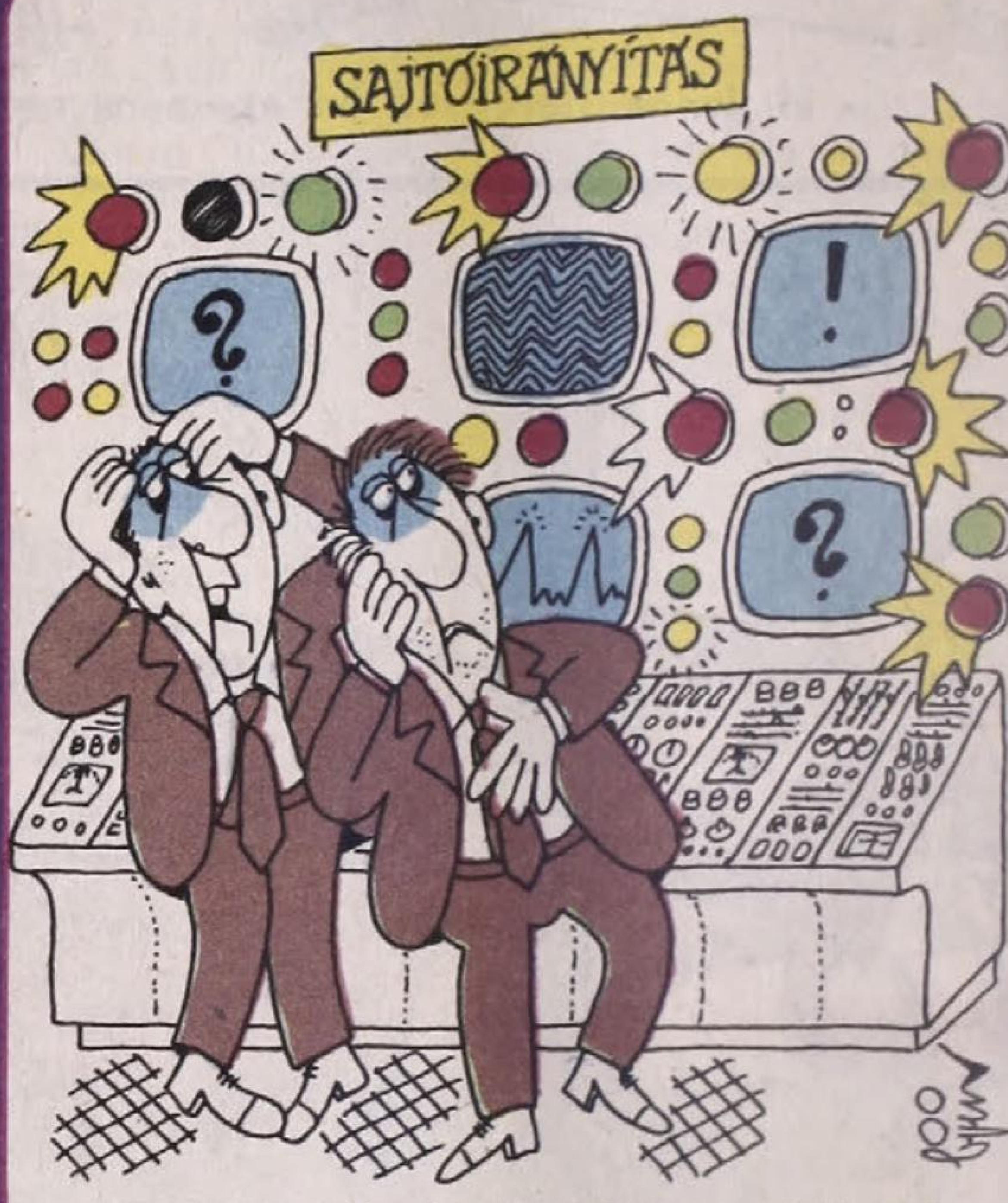

CSATLAKOZTUNK A GENFI MENEKÜLT KONVENCIÓHOZ

ÁRUBA BOCSÁTOTTÁK
PANGÓ IPARVÁLLALATAINKAT...

– Amióta leálltunk a kézi vezérléssel, teljesen áttekinthetetlen a rendszer...

– Mondd, drágám, ez már a helyesbítés helyesbítése?

TALPRA(ESETT) MAGYAROK

– A leleplező cikkekből végre tájékozódhatunk, hogy melyik megvesztegetésnek mennyi az árfolyama.

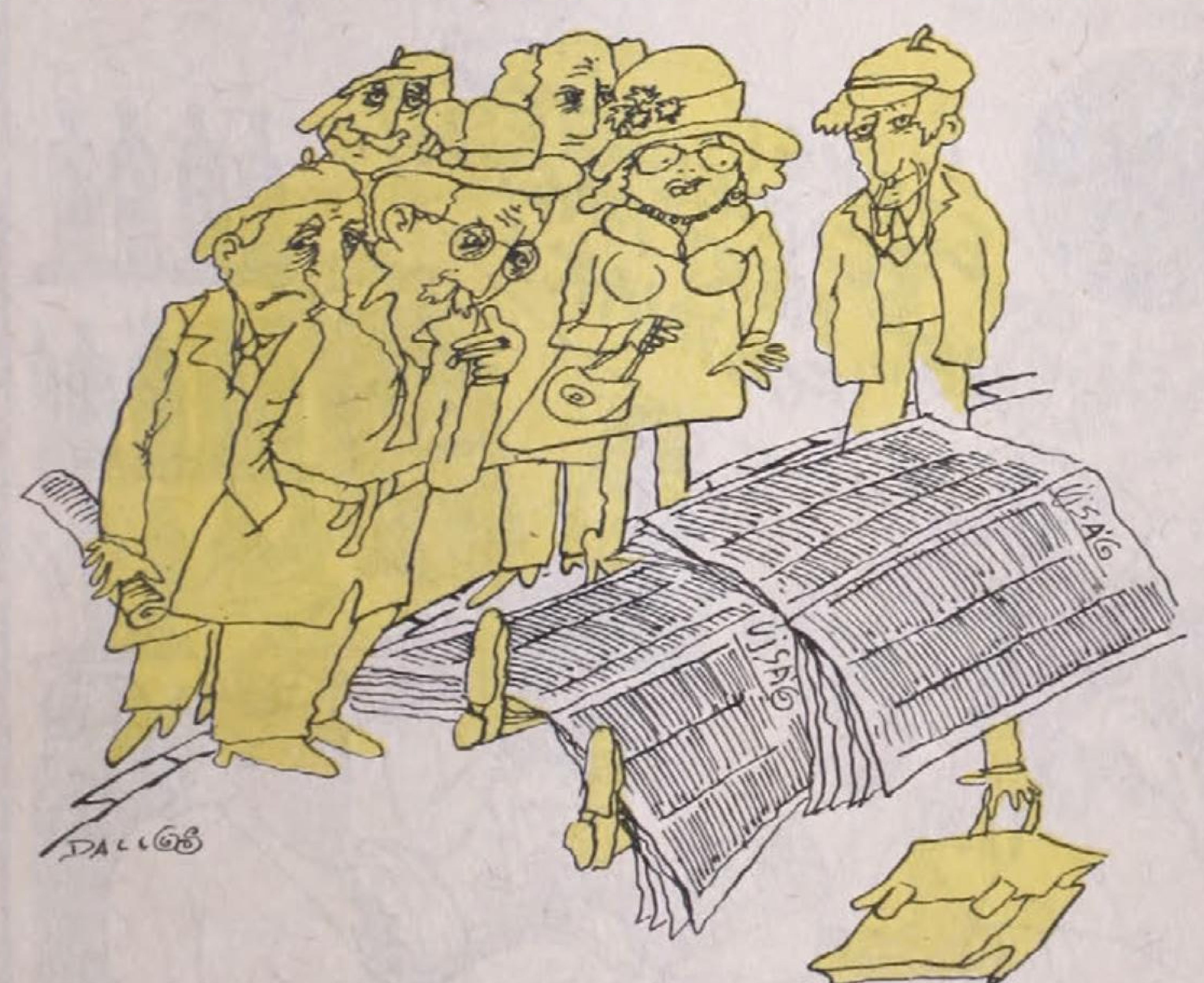

– Persze, hogy nem tudsz aludni, fiam, ha elalvás előtt az újságokat olvasgatod!...

Azt írja az újság...

AZ UTOLSÓ CSEPP . . .

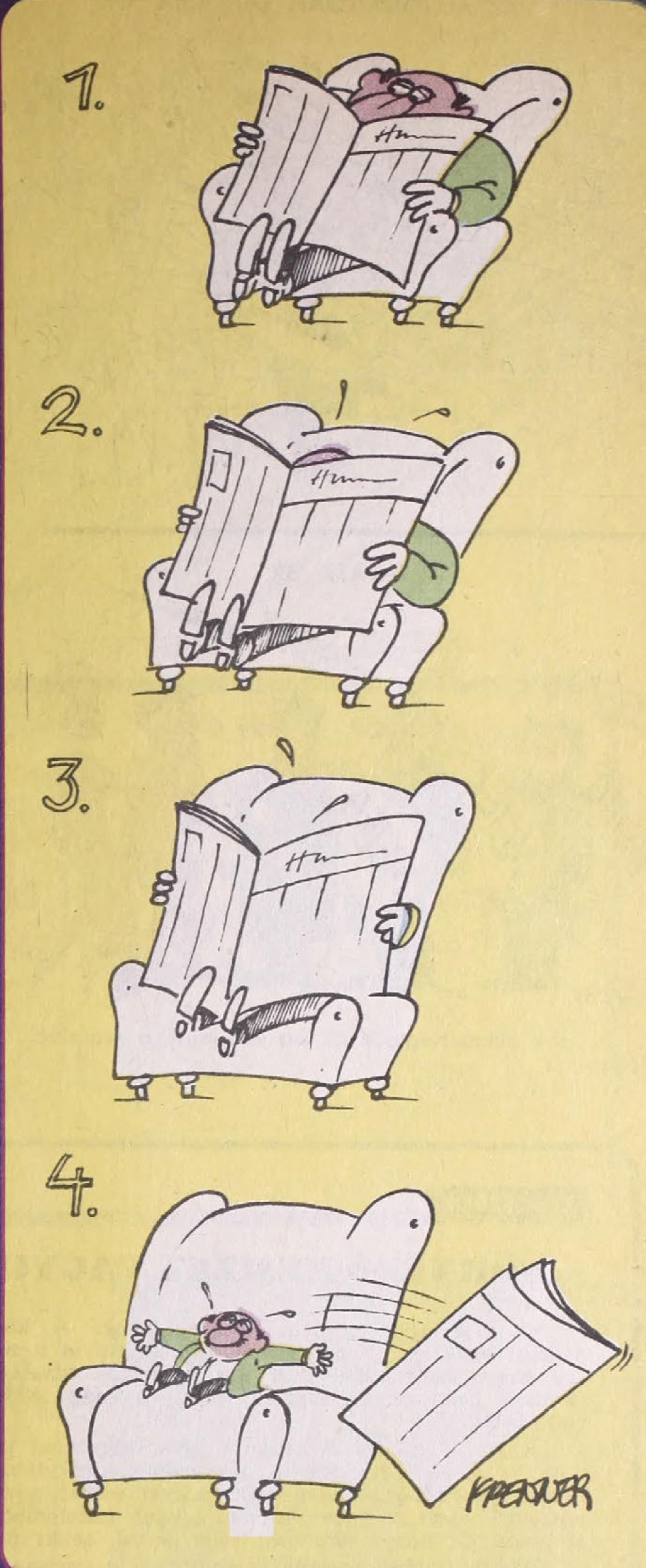

– Nem baleset történt! Leleplezték a disznóságait az újságban! . . .

SAJTÓSZEMELVÉNYEK

– Hogy mi újság? „Összeköltözők! 120 négyzetméteres tanácsi lakásunkat elcserélnénk két másfél szobásra . . ."

AZ ÁLLAMPOLGÁRI DILEMMA

TAVASZ '89

– Csak akkor hagyjuk itt, ha ki tudják a számlát fizetni...

Az „ejtőernyős" Ipper és a humor

Most havonta háromszor a TV 2-ön ismét „sokszemközt" találkozhatunk Ipper Pállal, miután hazajött Ausztráliából és diplomataként nyugdíjba ment.

— Ilyen messzire kellett elmennie, hogy rájöjjön: mennyire értékeli a pesti humort?

— Ha ennyire távol és ilyen huzamos ideig nem is kerültem ki a hazai humor hatóköréből, de korábbi kiküldetéseim alkalmával is tudtam, hogy a pesti viccnek nincs versenytársa. Olyannyira, hogy ebből kiszakadni nehezebb volt, mint hittem volna. A Lukács uszoda mindennapos vendégeként ugyanis ott voltam a viccek születésénél, már a zuhany alatt eljutott hozzám a legfrissebb pletyka. Meztelenül, amikor az ember szemébe csurog a szappan, teljes a demokrácia, ami a szókimondást illeti.

— Canberrának, ahol négy évig Magyarország nagyköveteként élt, nincs ilyen „Lukács uszodája"?

— Nincs, de az érdeklődés is hiányzik az emberekből a közügyek iránt. Pletyka pedig minden újságban van, ahol az újságírók „felelőtlenségük teljes tudatában" mindent ki- és feltálalnak. Jellemző, hogy Ausztráliának „Ludas" lapja sincs. Pedig nekem — mi tagadás — talán a Ludas, pontosabban annak találó karikatúrái jelentették a legbiztosabb tájékozódást, ami a hazai közhangulatot illeti. Persze a távol töltött idővel arányosan egyre több írást, tréfát nem értettem meg a Ludasból, ami csak azt bizonyította, hogy a lap „napra kész", én pedig kiestem az ügyekből.

— Egy diplomata, egy nagykövet megengedheti magának, hogy viccekkel rukkoljon ki?

— Módjával. És az alkalomtól függően. Noha lefordítani a vicceket csaknem kilátástalan, de akivel kapcsolatba kerültem kint, úgy tapasztaltam, a fanyar angolszásznál magasabbra értékeli a pesti humort. Előfordult, hogy egy Magyarországon járt ausztrál miniszter, mint egyik legmaradandóbb emlékéről az itt hallott viccekről, mint az ötödik földrész hiánycikkéről számolt be.

— Ipper Pál most hogy érzi magát mint vendég a tévében?

— Már csak vendég vagyok, de nem kívülálló. Újságírónak vallom magam, hiszen csak „ejtőernyős" diplomata voltam.

— Ezt a minősítést most igencsak rossz értelemben használjuk.

— Bevallom, én vagyok a „keresztapa", ugyanis először magamat neveztem így a külügyben. Igaz, nem minősítésnek szántam, de tény, hogy kívülről „ejtőernyővel" kerültem a diplomáciai pályára.

— És ahhoz is volt humora, hogy felkeljen a nagyköveti székről és átadja helyét az utódjának?

— Nem kellett hozzá külön humor, mert ez volt az eredeti szándékom. Amikor öt éve vállaltam a megbízatást, éppen annyira taksáltam, amíg kibírom, hogy távol legyek a pesti viccek szülőföldjétől.

(pálos)

FOTÓSAROK

SÖRNÉZŐ NEMZET VAGYUNK

Mi magyarok mindent megpróbálunk. A közelmúltban például egy fakír honfitársunk kápráztatta el a nagyvilágot: egy héten keresztül feküdt egy szögekkel kivert ágyon és eközben nemcsak dohányozni, inni, de még tévét nézni is volt kedve!

A másik vállalkozó kedvű magyar kígyókkal közösen vetette be magát egy fővárosi nagyáruház kirakatába, s a legújabb rekordkísérlet ugyancsak magyar ember nevéhez fűződik: egy magát megnevezni nem kívánó fiatalember öt korsó sört néz. Öt korsó sört még soha, sehol, senki nem nézett!

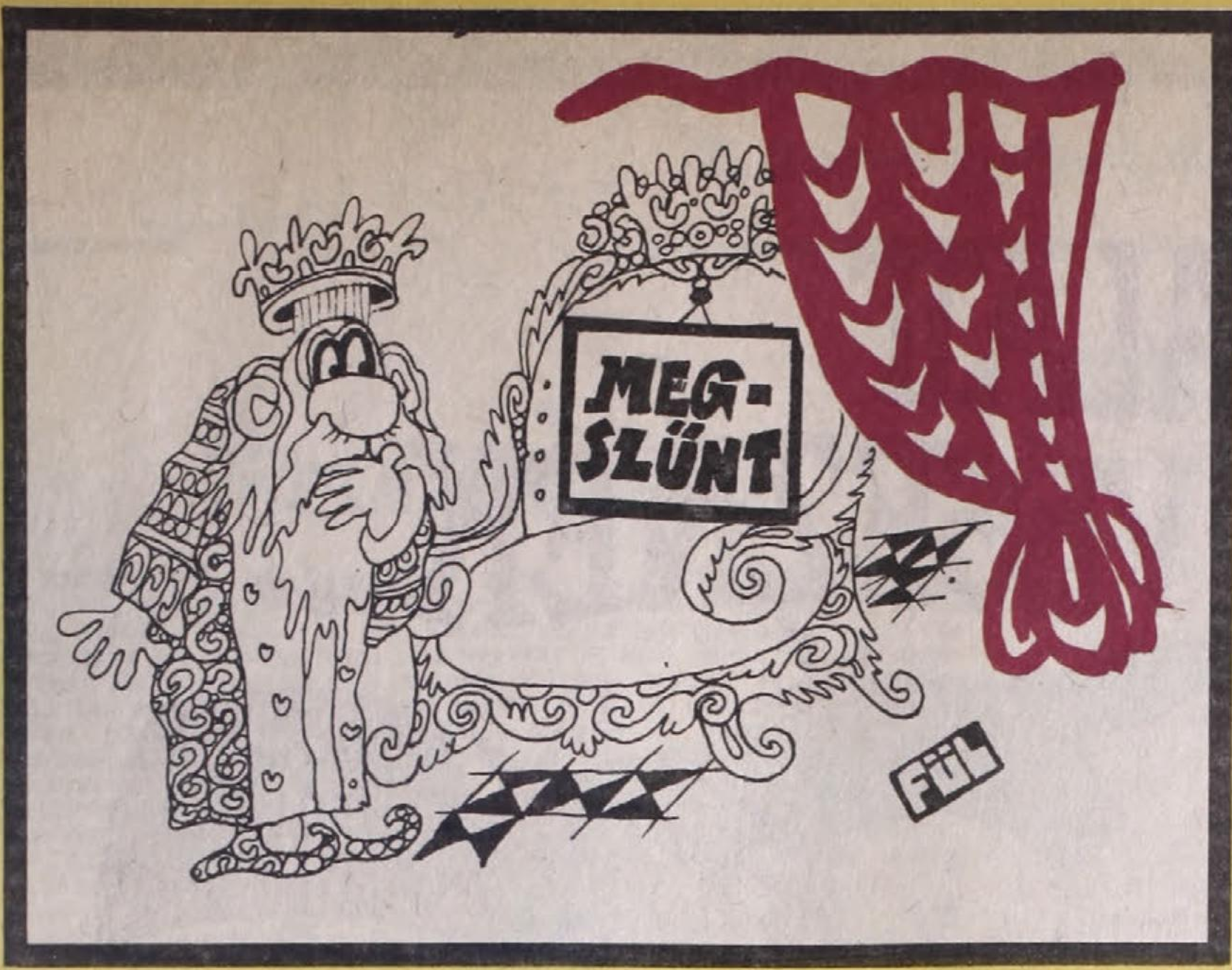
Egyszer talán megpróbálkozhatnánk a tisztes megélhetést biztosító bérek és nyugdíjak bevezetésével, vagy éppen a korrupció és a hatalommal történő visszaélés minimalizálásával is.

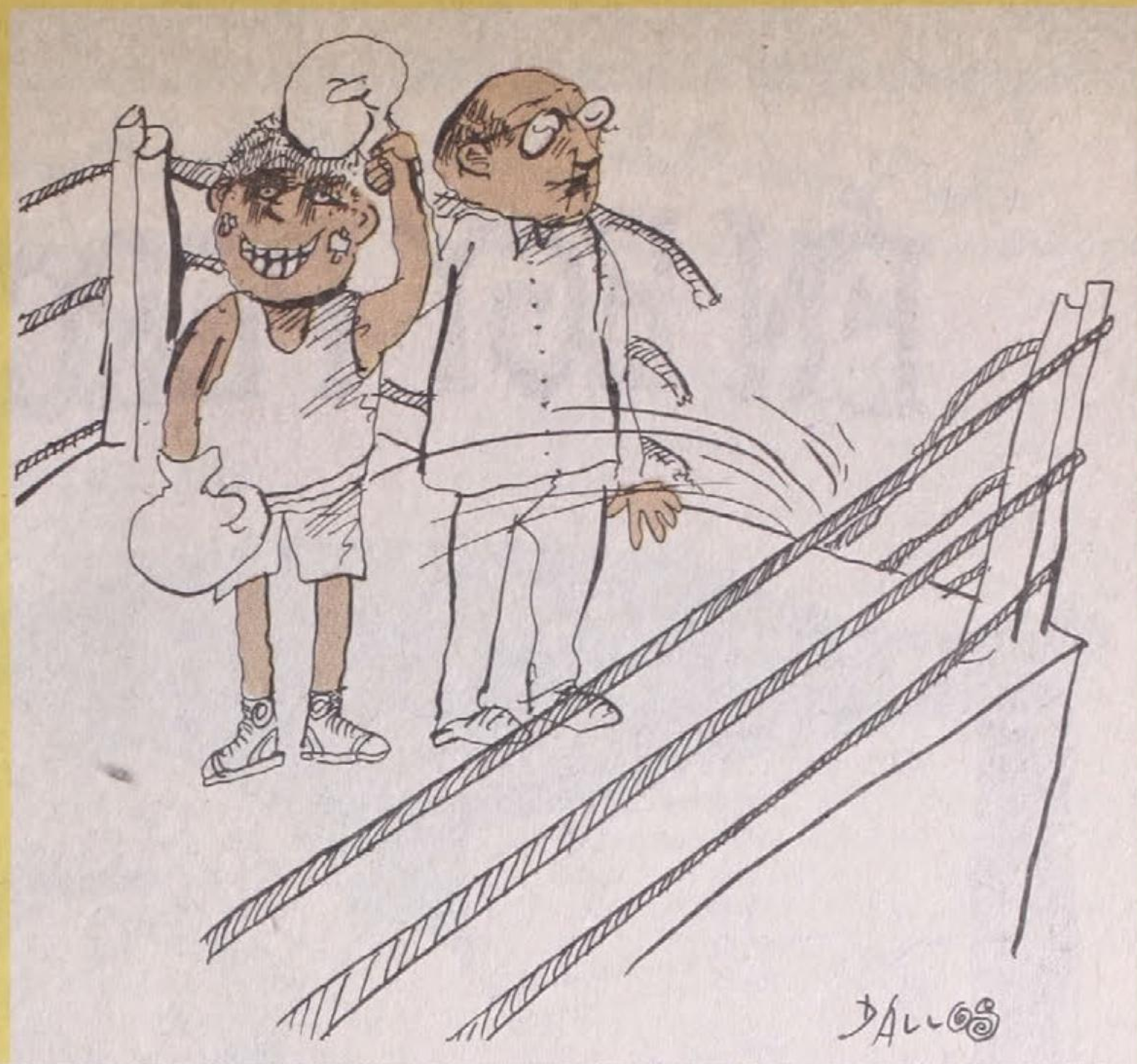
Addig is marad a sörözés. Sok mindenben ugyan le vagyunk maradva a világtól, de öt korsó sört úgy tudunk nézni, hogy azt bárki megirigyelhetné!

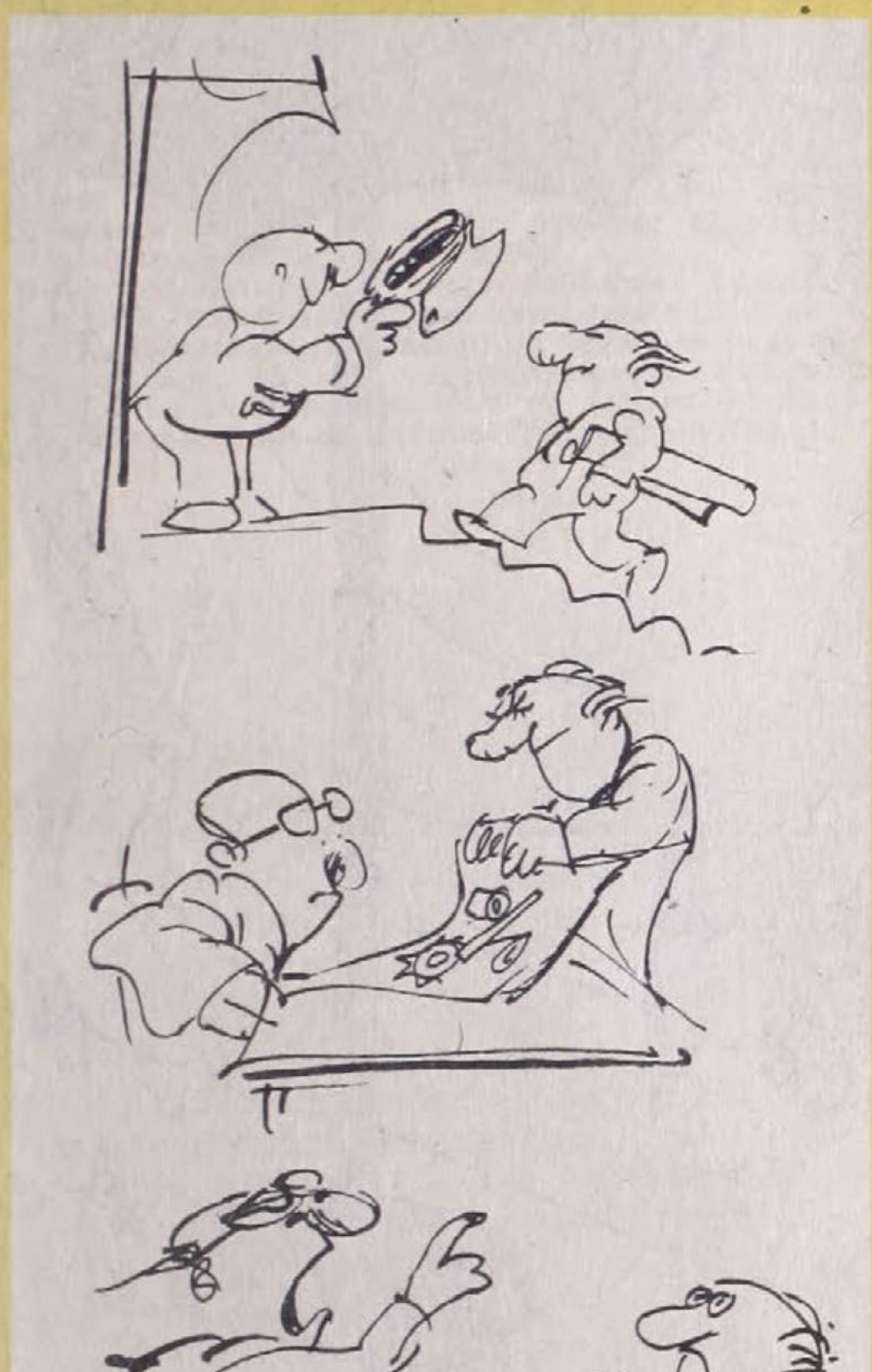
efespé

(T. Balogh László felvétele)

FÜLÖP, DALLOS, SAJDIK, HEGEDŰS,
LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI

...Black & Decker
SZERSZÁMMAL!

VIDIA KERESKEDŐHÁZ
VIDIA KERESKEDŐHÁZ

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Az Autó-Motor 1952/9., 21., 1963/4., 16., 1954/18.-tól 21., 23., 34., 1955/1-től 3., 5., 1957/3., 10., 14., 21., 1958/4., 9., 14-től 16., 1959/13., 1960/1., 3., 13., 1962/9., és 1967/9. számait; — F. L. Barclay: Az elválasztófal c. könyvét; — 1982 előtti Mozaik újságokat és ugyanennek a lapnak 1982/10., 1983/9., 10., 1984/2., 3., 11., 12., és 1985/4., 6., és 12. számait: — R. E. Moody Élet az élet után (Gondolatok a halál utáni életről) c. művét; — Nemes László; Eltűnt Európa c. könyvét; — Rejtő Jenő képregénysorozatának 1-től 12. és 15. számait.

KÍNÁLNAK: A Mozaik újság 1982/12., 1983/1., 3., 7., 12., 1984/1. és 1989/1. számait; — A Nagyító 1982—1985 közötti és az 1981/10., 11., 12. számait; — Mini gáztűzhelyt palackokkal együtt; — Orion AT 60-as, működőképes fekete-fehér tévét; — Reich fogót; — 5 liter Kalcidurt; — 3"-os könyökcsövet; — 3 db széket; — Egy kétajtós szekrényt; — Kétszemélyes heverőt; — Naptárgyűjteményt; — 17 levelű datolyapálmát; — 30 levelű diphenbachiát; — Skoda típ. autóhoz hüvelygarnitúrát; — Német nyelvű autós szaklapokat; — Az International Management számait; — Tetőcsomagtartót Ladához; — Canon keskenyfilm-vetítőt; — Hibás sztereó lemezjátszót; — Diktafont; — Rádiós magnót.

CSERÉLNEK: Orion AT 60. típ. működőképes fekete-fehér tévét működő, orsós monó magnóra vagy gépkocsiba való gyermek biztonsági ülésre; — W. Scott Rob Roy c. könyvét a Rejtő képregénysorozat 1-től 12. és 15. számaira; — A Nagyító 1982—1985 közötti és az 1981/10., 11., 12. számait Nemes László: Eltűnt Európa c. könyvére; — Kockás újságokat Mozaik újságokra; — 6—9 éves gyerekekre való pulóvereket, ingeket 1945 előtti pénzekre (pengő, 1940—41-es 2 filléres stb.) gyűjteménybe; — Kis javításra szoruló Erika típ. írógépet hegymászó- vagy túrafelszerelésre, esetleg kölyök pulira.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tételett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

PORNÓVITA

MÁR A LUDAS IS!

Ez évi 5. számukban az Olvasó oldalán „Pornóvita" cím alatt Antalóczy Tiborné tanárnő ír a magyar erkölcs csődjéről. E cikkel való egyetértésemet szeretném kifejezni. Nagyon lehangoló az a tény, hogy az irodalomba, filmbe és színházművészetbe is betörtek az utca vulgáris, otromba kifejezései, sőt gesztusai is. Már ez az aranyos Ludas Matyi is azt hiszi, hogy ha nem mutat egyre több szexet, akkor már nem lesz modern? Netán nem fogják megvásárolni? Ne értsék félre, nem vagyok prűd. A finom humor lehet szexis is, egy kis pikantéria sem árt, és egy-egy szép női aktot is szívesen megnéz az ember, de amit néha a lapjuk oldalain látni, az már egy kicsit sok — nem gondolják? Hiszen a Ludast — de egyéb lapokat is — gyerekek, kamaszok is kézbe veszik, így nem lehet csodálkozni, hogy a közerkölcs rohamosan romlik, mihamar csődbe jut.

Mi jót, hasznosat adott például ez a Cicciolina is? Szerintem a jobbérzésű embereknek csak kellemetlen feszengést, pláne, ha gyerek is volt a tévé előtt. Hát nekünk már csak ilyen példákra van szükségünk? És tényleg szükséges a nyugati rossz példák utánzása? Átvenni és gyakorolni csak a jót érdemes: a rendes munkát, a tisztességet, a szerénységet, az erkölcsi tartást. Ez vezet az úgy csodált jóléthez, nem a most divatos nagyszájúság. A fiatalság egy részének csak nagy igényeik vannak, 10 000 forinton alul már el se mennek dolgozni. Inkább a munkanélküliséget, a csövezést, az aluljárói pornót, narkót választják. Hát mi lesz ennek a vége?

Kérem Önöket, lássunk, olvassunk legalább a Ludasban egy kis optimizmust, jó humort, szatírát — lehetőleg pornó nélkül. Ugyanis ezt nem mindenki „eszi". A szexből is — néha a kevesebb több, ha jó nívón, ízléssel tálalják.

Eva Köhlerová
Kassa
Csehszlovákia

PANASZ A PANASZOSRA

Ez évi 2. számunkban „Jó· játék" címmel jelent meg Benke Péter budapesti olvasónk levele, amelyben azt kifogásolta, hogy a Ravill karácsonyi játékán nem kapott sorsjegyet. Annak ellenére nem, hogy a feltételeknek megfelelően 500 forintért vásárolt az üzletben.

A Ravilltól az alábbi választ kaptuk:

Az 1988. november—decemberben rendezett nyereménysorsolás-akciónkban való részvétel feltételéül szabtuk ki, hogy sorsjegyet egy vásárló akkor kaphat, ha 500 forint értékhatár felett vásárol egy alkalommal. Ez az összeg akár több tételből (blokkból) is állhat.

Panaszosunk esetében sorsjegyet pénztárosunk azért nem adott, mert úgy ítélte meg, hogy az nem egy vásárló által fizetett összeg, így nem felel meg a „játék" feltételeinek.

A vásárlók könyvében tett bejegyzést követően a panaszosnak — aki vállalatunk propagandaosztályán is reklamált — azonnal felajánlottuk, ha úgy tetszik „nagylelkűen" az esetleges félreértés korrekcióját: menjen vissza a boltba, megkapja a sorsjegyet. A vásárlók könyvébe tett kifogására válaszolva írásban is megerősítettük ajánlatunkat, rábízva a döntést, ha úgy érzi jár a sorsjegy, az áruház helyettes vezetőjénél átveheti. Ezt ő nem tette meg, helyette az Önök lapjához fordult.

Tájékoztatásul közöljük, hogy a játékban több mint 16 ezer vásárlónk vett részt, a részvételi feltételekre, a lebonyolítás módjára vonatkozó kifogás azonban csak ebben az egy esetben volt. Úgy gondoljuk, ha részünkről történt is hiba, a játékban való részvétel lehetőségét megadtuk, hogy panaszosunk nem élt vele, csak sajnálni tudjuk.

Hajsrekker György
áruforg. igazgató

Balla Éva
oszt. vez.

TETŐ-VÁLASZ

Ez évi. 1. számunkban „Tető-tortúra" címmel jelent meg András Ilona kondorosi olvasónk levele. Ebben arra kért választ a Salgótarjáni Vasöntöde és Tűzhelygyártól, hogy az általuk gyártott Karancs típusú gáztűzhelyre miért kell külön megvenni a dísztetőt.

A gyártó cégtől az alábbi választ kaptа olvasónk:

A használati utasítás 6—7. oldalán levő táblázat egyértelműen mutatja, hogy a 3T és 4T típusú tűzhelyeket tető nélkül szállítjuk, természetesen az ár is ennek megfelelően került kialakításra.

Bár a levélből nem tűnik ki, de feltehetőleg a panaszos ezekből a típusokból választott, ezért nem került a tető a csomagba. Ha dísztetőt kíván felszereltetni a tűzhelyre, azt a SVT mintaboltjában kell megrendelni.

A megrendelés előtt meg kell győződni arról, hogy a gáztűzhely mögött levő csővezetéktől felnyitható-e egyáltalán a dísztető, ugyanis a dísztető elhagyását a vezetékes gáztűzhelyeknél ez a probléma indokolja.

Tari Miklós
titkárságvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

Télvégi kefélés

Az a jó!

(A Dolgozók Lapjában fedezte fel Samu Tamás, tatabányai olvasónk)

— **Ismét rendeznek** római katolikus és református szentmisét az esztergomi városi kórházban

Ez csak akkor jöhet létre, ha a nagytiszteletű úr átképzi magát főtisztelendő úrrá.

(A Magyar Nemzetből ollózta Ujváry Dániel)

leonek. Nincs már több gratuláló, tétova léptekkel elindulnak a gyászruhás hozzátartozók is. A temető kapujában már nincs senki, csak ők.

Örömteli temetés?

(A Mai Napban lelte Róna György)

Két aranykezű, eszes legény — aki konkrétan semmihez nem ért — bármilyen, munka utáni munkát vállal.

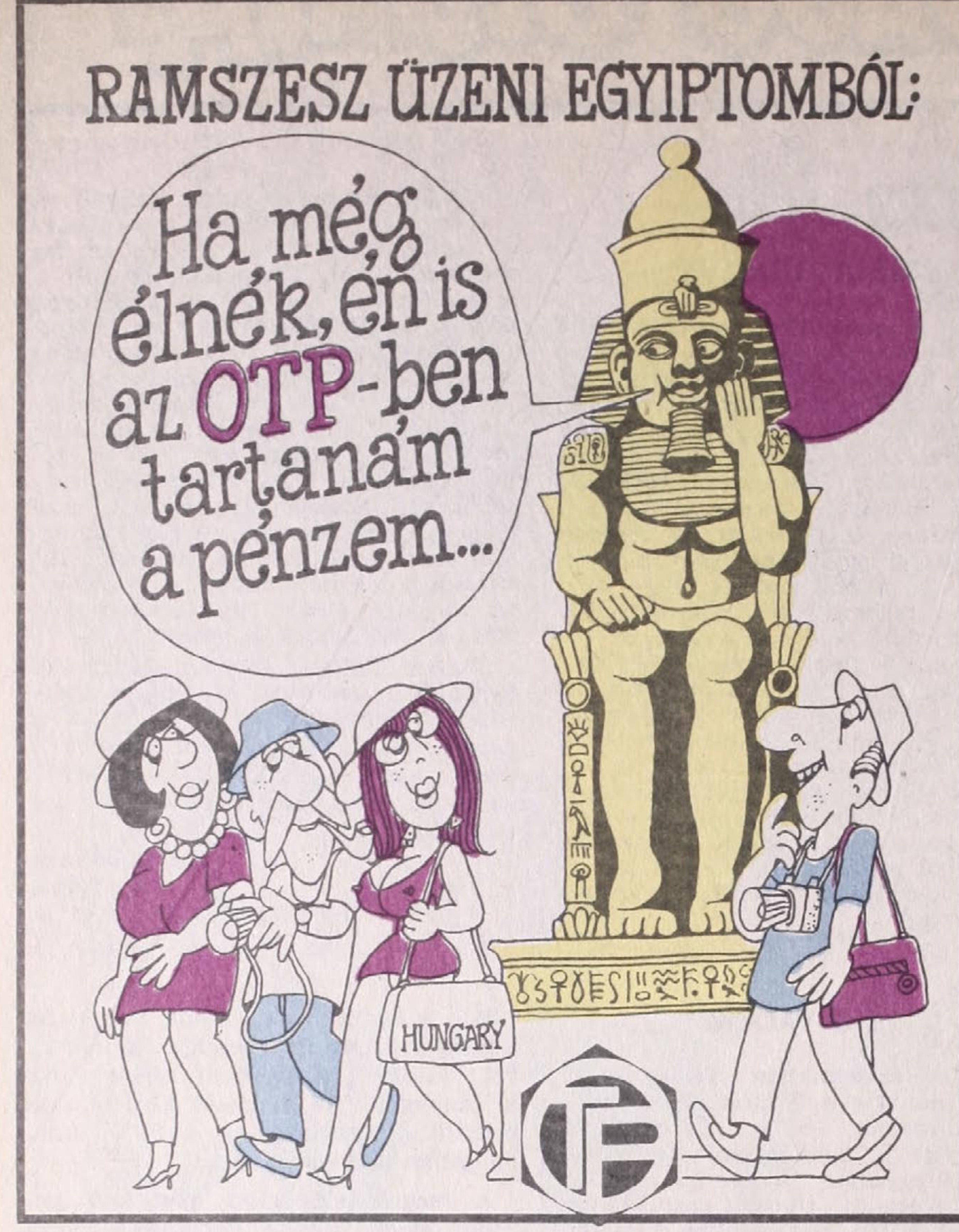
Munka után estefelé? Ehhez persze konkrétan is értenek az aranykezű gyerekek!

(A Hajdú-bihari Naplóban találta Kurucz Márta, debreceni olvasónk)

A sajtó öltöztet!

(Beküldte ifj. Siska Ferenc, egri olvasónk)

★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★

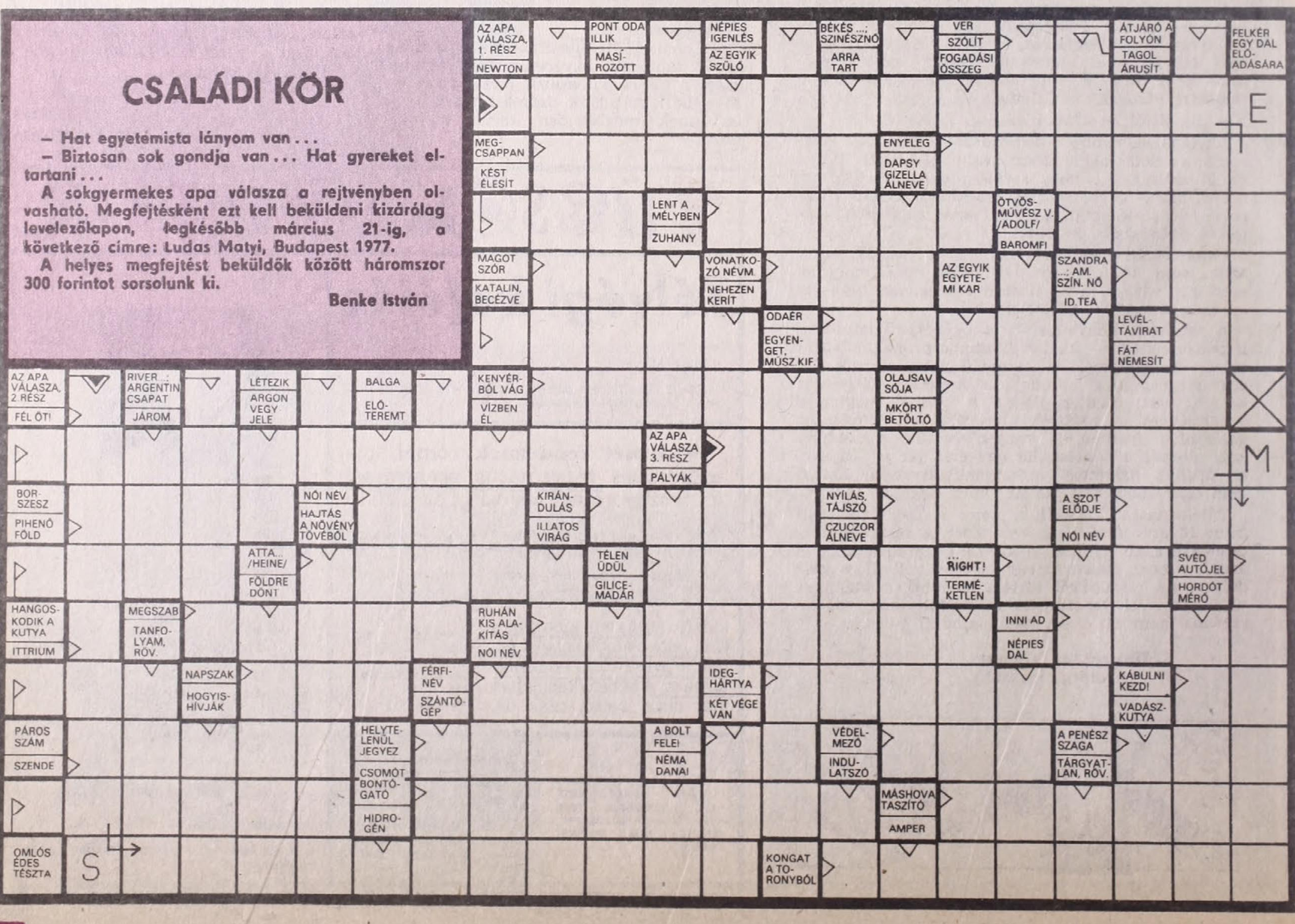
CSÁLÁDI KÖR

– Hat egyetemista lányom van . . .
– Biztosan sok gondja van . . . Hat gyereket eltartani . . .

A sokgyermekes apa válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb március 21-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

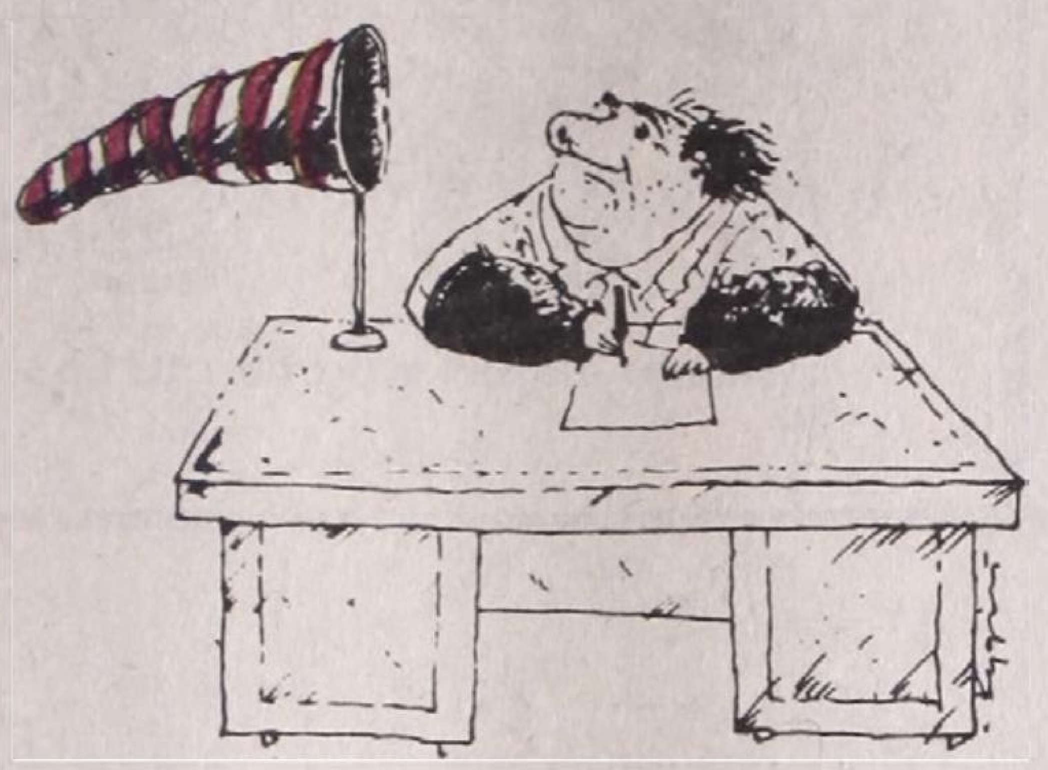

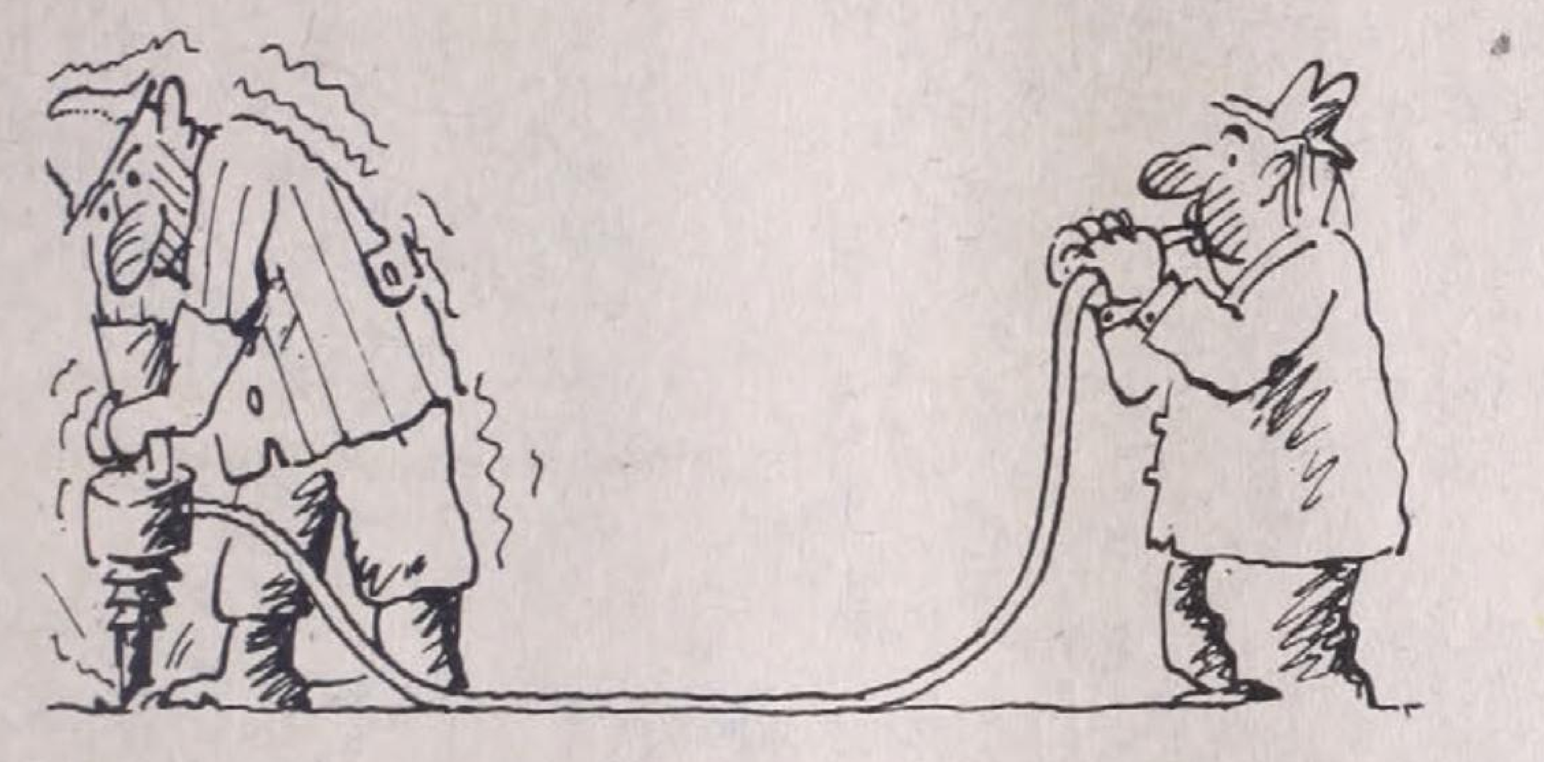

Kollégánk, BRENNER GYÖRGY rajzolóművész kiállítása március 30-ig tekinthető meg a Politikai Főiskolán (Budapest XIV., Ajtósi Dürer sor 19–21.)

IMPORT HUMOR

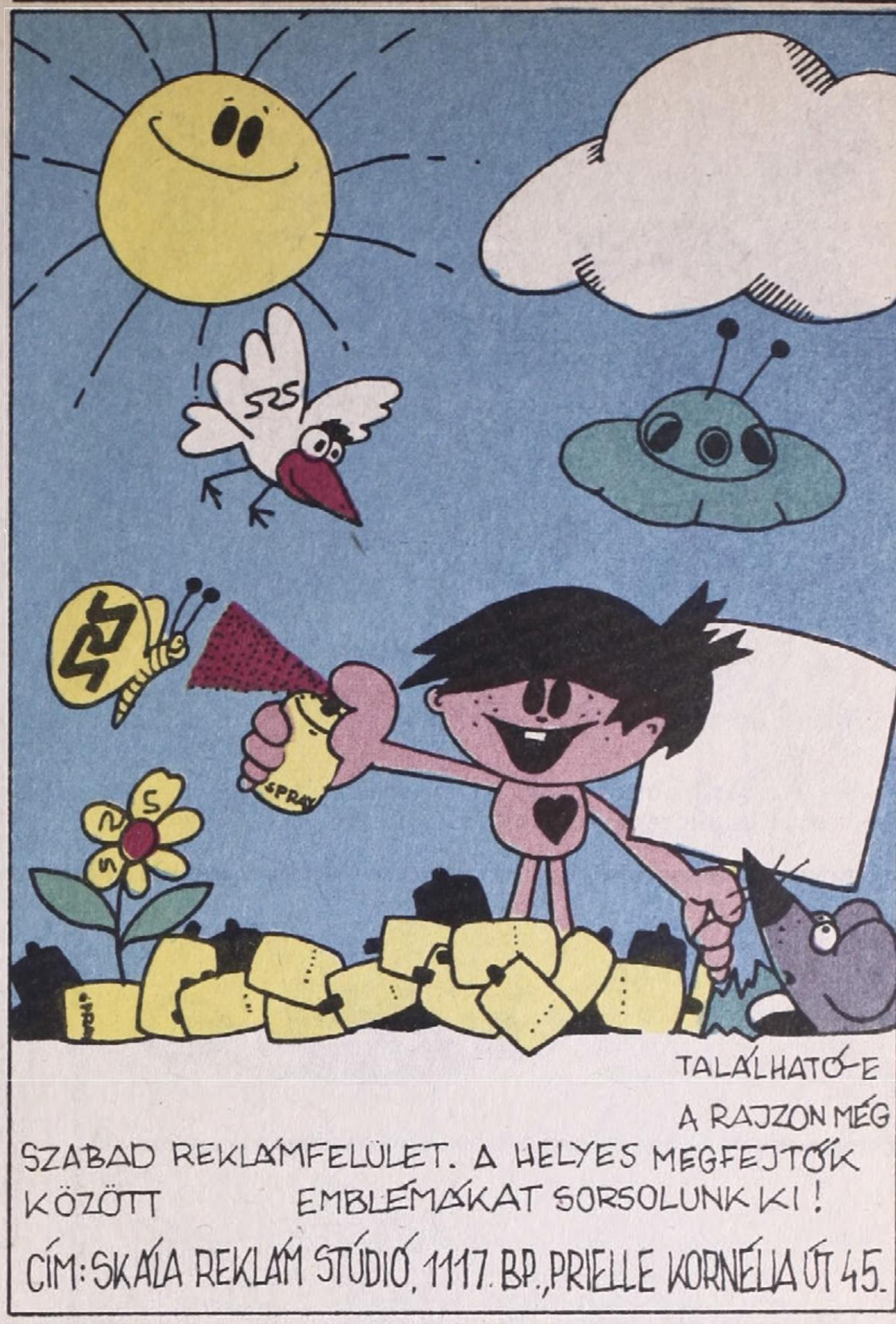
RAJZOK A MOSZKVAI KROKODILBÓL

★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT ★

TRIBÜN

Andrew Agassi, az amerikaiak kitűnő fiatal teniszezője megnyert egy tornát és a klubházba visszatérve jókedvében így szólt a csinos büféslányhoz:

— Mondja, drágám, mit kéne adnom magának, hogy megcsókolhassam?

A leányka merev arccal válaszolt:

— Kloroformot.

* * *

A fiatal edző eltölt egy napot a roppant féktelen kölyökcsapattal és estefelé így sóhajt:

— Aranyos gyerekek, nekik adnám az utolsó falat kenyeremet. Ha megígérnék, hogy otthon eszik meg.

A csapat ifjú csillaga új kocsit vásárol és a parkolóhelyre behajtva rögtön az első alkalommal benyomja a szomszéd autó sármentőjét. Utána kitölti a kárlapot s ott a következő kérdést találja:

— Hogyan kerülhette volna el a sérült gépkocsi a balesetet?

A sztár gondolkodik egy kicsit, aztán beírja:

— Ha a város túlsó végén parkol.

* * *

A téli pihenőről visszatérve a csatár így szólt a szertároshoz:

— Ide hallgasson, adjon nekem két számmal nagyobb melegítőt.

— De miért olyan nagyot?

— Azért, hogy a mester ne vegye észre, mennyire elhíztam.

p. p.

KÉT FÉRJ BESZÉLGET

című rejtvényünk megfejtése:

— Öregem, ha Istent ismersz, áruld el, hogy mi mondtál.

300—300 forintot nyert:

Pravda Julianna, Nagykörű, Dózsa Gy. u. 8. 5065.; László Tibor, Kóka, Bartók B. u. 3. 2243.; Hont Péterné, Budapest, Szív u. 33. 1063.

A nyereményeket postán küldjük el.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft, egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/11-66-22

Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

A lapban megjelent pályázati reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra felragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is!

Eredményhirdetés: 1989. június 7-én.

11. SZÁM VIDIA	**11. SZÁM OTP**	**11. SZÁM MÉH**	**11. SZÁM SKÁLA REKLÁM ST.**

– Az pesti patikárosoknál három fertály órányit sem kellene várakoznom az reczepiczémmel!

– És miben álljon a próba ott, ahol nem telik pudingra?

**TIMÁR GYÖRGY–
HEGEDŰS ISTVÁN:**

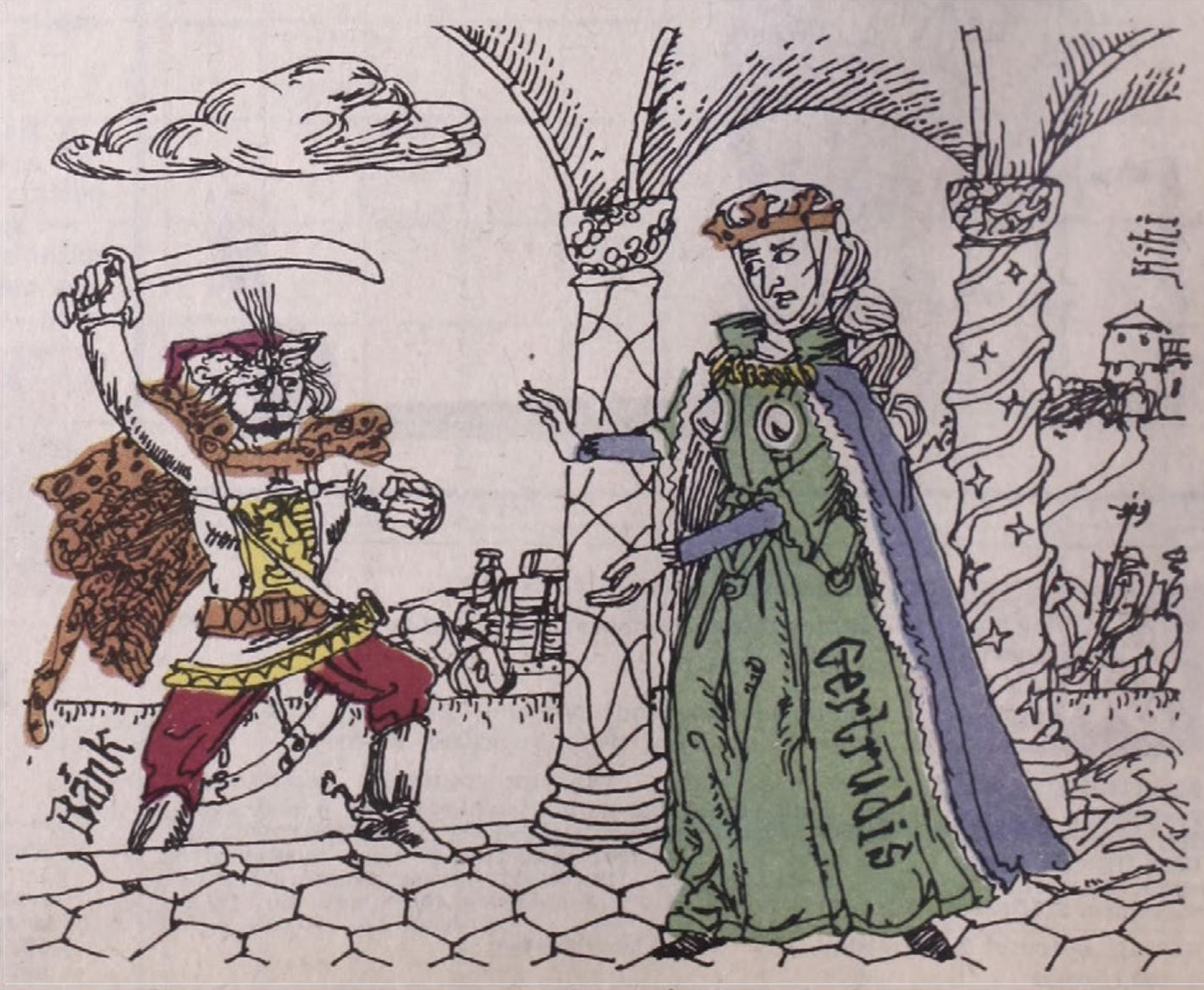
MAI SZEMMEL

– Ahhoz, hogy érdemben tárgyalhassunk, pártos angyal, fogalmazd meg előbb a programodat!

– Hé, honfitársaim! Most hol vagytok a vízágyúitokkal?

– Pont most hőbörögsz, Bánk, amikor egy egész hadosztályt vonnak ki meráni testvéreink?